Súd:	Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka:	9C/38/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7616201822
Dátum vydania rozhodnutia:	19. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Stanislava Semanová
ECLI:	ECLI:SK:OSSN:2016:7616201822.1

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudca JUDr. Stanislava Semanová, v právnej veci žalobcu: S. J., J.. XX.X.XXXX, G. V. XXX, K. L. Z.. Z. Y., M. N. N. I. E., S. XX K. Ž.: Q. O., J.. X.X.XXXX, G. V. XXX, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

Žalovaná j e p o v i n n á zaplatiť žalobcovi titulom náhrady nemajetkovej ujmy za neoprávnený zásah do jeho práva na ochranu osobnosti sumu 2.000,- Eur, v lehote do 60-tich dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti čo do výšky nemajetkovej ujmy, súd návrh z a m i e t a.

Žalovaná j e p o v i n n á naradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu vo výške 366,- Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 534,57 Eur, ktoré zaplatí právnej zástupkyni žalobcu v lehote do 60-tich dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobným návrhom podaným na tunajšom súde dňa 9.2.2016 sa žalobca domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 10 000,- Eur za neoprávnený zásah do jeho práva na ochranu osobnosti. V návrhu uviedol, že dňa 25.8.2014 bola v televízii JOJ v rámci relácie „Krimi noviny“ odvysielaná reportáž ohľadom fyzického útoku skupiny osôb dňa 23.8.2014 v obci V.. V rámci reportáže žalovaná ako matka jedného z útočníkov uviedla, že dôvodom útoku na žalobcu bolo to, že sexuálne obťažoval jej 13-ročnú vnučku. Z výsledkov trestného konania vedeného Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp. zn. 3T/206/2014 vyplýva, že k činu, ktorého sa týkala predmetná reportáž, sa priznal F. O., pričom žalovanou uvádzaný dôvod útoku nebol v rámci trestného konania preukázaný a ani odsúdeným uplatnený. Skutočným dôvodom útoku bola, že žalobca odmietol pohárik s alkoholom, ktorý mu ponúkol odsúdený. Žalovaná v jednej z najsledovanejších televízií uviedla o žalobcovi nepravdivé skutočnosti, ktorými ho obvinila zo sexuálneho zneužívania a tým zasiahla so jeho osobnostnej sféry, poškodila jeho česť, vážnosť a dôstojnosť pred širokou verejnosťou. Žalobca negatívne pociťuje dôsledky týchto nepravdivých vyjadrení, dennodenne musel vysvetľovať priateľom, známym a susedom, že šlo o nepravdivé informácie. Posmešky od priateľov ohľadom jeho „pedofílie“ stále pretrvávajú. Aj keď tieto nie sú myslené vážne, psychicky ho stále deptajú a dodnes ľutuje, že sa vybral práve touto ulicou a to aj napriek tomu, že sám bol obeťou útoku.

Na pojednávaní žalobca uviedol, že žalobný návrh podal z dôvodu, že od predmetného incidentu, kedy som bol napadnutý Rómami, sa mu zmenil život. Doposiaľ sú situácie, kedy sa mu ľudia smejú, že je rómsky pedofil. Počúva to aj od dobrých kamarátov. V čase vysielania predmetnej reportáže bol v nemocnici po operačnom zákroku a televíziu nesledoval. O reportáži sa však dozvedel ešte keď bol v nemocnici a to z telefonátov od rodiny, od kamarátov. Keď sa vrátil z nemocnice domov, stále sa o tom hovorilo, bolo to jedno a to isté dookola, v podstate o ničom inom sa nerozprávalo. Osobne ho pozná veľa ľudí, pracoval v štátnej správe. Je ťažké ľuďom stále vysvetľovať, čo sa vlastne stalo. To čo odznelo

v reportáži, to v ľuďoch ostáva. Žalovaná je príbuznou F. O., ktorý bol právoplatne odsúdený, pretože ho fyzicky napadol. V čase incidentu mal dlhoročný vzťah, ktorý sa rozpadol a aj keď to nebolo 100 % len kvôli tejto reportáži, aj toto zohralo určitú rolu. Býval totiž z toho nervóznejší, podráždenejší. Žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi.

Žalovaná uviedla, že to čo povedala v reportáži vedela od jej vnučky a tá jej to povedala na druhý deň po bitke. Prišla za ňou domov, plakala a povedala, že žalobca ju chytal za prsia a otravoval. Neskôr, asi o jeden deň, jej vnučka povedala, že sa jej len pýtal, či je otvorená krčma. Na vnučku kričala, o žalobcovi povedala nepravdu. F. O., ktorý bol odsúdený a ktorý zbil žalobcu je jej synom a otcom vnučky, o ktorej hovorila. Pri tej bitke, ktorá sa stala, ona nebola ani sa o to nestarala. Čo sa týka reportáže uviedla, že reportér z televízie JOJ im zaklopal na dvere a pýtal sa jej čo sa vlastne stalo. Povedala mu presne to, čo jej predtým povedala vnučka. Že to nie je pravda, sa dozvedela až na druhý večer. Neviem povedať prečo mi tieto veci vnučka povedala. Vnučka býva u nej, vychováva ju.

Súd vykonal dokazovanie, vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s videozáznamom z reportáže odvysielanej televíziou JOJ dňa 25.8.2014 v relácii „Krimi noviny“, obsahom spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/206/2014 a zistil tento skutkový stav:

Televízia JOJ dňa 25.8.2014 v relácii „ Krimi noviny“ vysielanej v čase od 19.00 hod. odvysielala reportáž informujúcu o bitke, ku ktorej došlo v sobotu večer v obci V.. Reportáž začína slovami redaktora: „ Na muža, ktorý je bývalým policajtom sa malo podľa V. vrhnúť minimálne 10 útočníkov. Poriadna mela sa strhla v sobotu večer. Dvaja muži išli okolo tohto domu, jeho obyvatelia zavolali S. na pohárik. Keď odmietol chytili ho pod krk. Poriadok urobili až privolané policajné hliadky“. Následne reportáž pokračuje vyjadrením obyvateľa obce k predmetnej udalosti, podľa ktorého skupina Rómov. Redaktor ďalej pokračoval slovami: „Rodina útočníkov má na bitku celkom iný pohľad. Podľa nich mal bitku vyprovokovať samotný S.“. Následne v reportáži sa osobne vyjadrila žalovaná, ktorej meno a priezvisko uvedené nebolo, slovami: „ Vnučku mám, teraz 13 - ročnú. Obchytával ju za prsia, nedal jej pokoj, ťahal ju za sebou. Tak za to my sme na neho skočili ženy a jeden tam. Dve facky sme mu dali a ja s metlou, a nevesta“. V reportáži je ďalej zaznamenané vyjadrenie muža (zrejme sa jedná o brata žalobcu): „ Nič z toho nie je pravda, pretože aj svedok, ktorý tam bol s mojím bratom povedal, že tam žiadne dieťa, ani žiadne ženy okolo neboli“. Redaktor v reportáži pokračuje konštatovaním, že polícia na prípade pracuje, vyšetrovanie bitky sa ešte neskončilo, no agresory sa už snažia podplatiť aktérov. V závere reportáže sa opätovne vyjadril brat žalobcu: „Som dostal telefonát od násilníkov tohto incidentu a ponúkali dohodu finančnú, aby brat stiahol obvinenie“.

Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 3T/206/2014-178 zo dňa 6.2.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 9.2.2015 bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve a prečinu výtržníctva v spolupáchateľstve F. O. preto, že dňa 23.8.2014 v čase okolo 21.00 hod. v obci V. na miestnej komunikácii pred rodinným domom č. 307, po predchádzajúcej slovnej dohode s doposiaľ nestotožnenými osobami fyzicky napadol okolo prechádzajúceho S. J. tak, že tohto chytil za tričko, ktoré sa roztrhlo a vzápätí ho najmenej raz udrel päsťou do oblasti pravej časti tváre, pričom nasledovali ďalšie údery päsťami do oblasti hlavy a hrude aj od doposiaľ nestotožnených Rómov, ktorí k ním pribehli, následkom úderov spadol na zem, kde vo fyzických útokoch najmä kopaním do oblasti celého tela pokračovali, čím mu spôsobili zranenia s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej 35 dní.

Z obsahu spisu sp. zn. 3T/206/2014 a to výpovede F. O. bolo zistené, že ten sa k spáchaniu uvedeného skutku priznal s tým, že sa jednalo o skratové konanie. Zo zápisnice o výsluchu svedka V. J. bolo zistené, že menovaného kontaktoval po uvedenom incidente F. O.. Menovaný svedok bol žiadaný, aby presvedčil svojho brata S. J., aby stiahol obvinenie, pretože inak oni podajú trestné oznámenie, že obťažoval jeho 14 ročnú dcéru.

Podľa článku 19 ods. 1, 2 Ústavy SR č. 460/1992 Z.z., každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Predmetom tohto konania je právo na ochranu osobnosti žalobcu, kde k zásahu do jeho osobnostných práv malo dôjsť v dôsledku šírenia nepravdivých informácií o žalobcovi zo strany žalovanej. Predpokladom úspešnosti žaloby na ochranu osobnosti je existencia dvoch základných predpokladov, ktoré musia byť splnené súčasne.

Prvým z predpokladov úspešnosti žalobného návrhu na ochranu osobnosti je existencia neoprávneného zásahu do osobnosti fyzickej osoby. Zákon nedefinuje pojem zásah, ani nedáva výpočet konkrétnych foriem zásahu, ktorými môžu byť dotknuté osobnostné práva. Je však nepochybné, že môže sa jednať tak o aktívne, ako aj pasívne správanie, ktoré má v zákone uvedené znaky. Za neoprávnený zásah je potrebné považovať každé nepravdivé tvrdenie, ktoré zasahuje právo chránené v ustanovení § 11 Občianskeho zákonníka a to bez ohľadu na to, či pôvodca tohto zásahu si bol alebo nebol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia. Zákonná ochrana je teda daná len vtedy, ak vytýkané prejavy sú nepravdivé alebo pravdu skresľujúce.

Druhým predpokladom úspešnosti žaloby na ochranu osobnosti je skutočnosť, že zásah je objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. Musí ísť teda o zásah objektívne spôsobilý spôsobiť zníženie dôstojnosti, vážnosti, cti, ohrozujúci postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Stačí pritom, aby zásah bol spôsobilý narušiť alebo ohroziť tieto práva, nevyžaduje sa priame vyvolanie následkov. O objektívnu spôsobilosť neoprávneného zásahu vyvolať uvedené následky ide vždy, keď sa určité tvrdenia dostanú na verejnosť.

K neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu zo strany žalovanej malo dôjsť jej vyjadrením v reportáži odvysielanej televíziou JOJ dňa 25.8.2014 v relácii „Krimi noviny“. Oboznámením sa s uvedenou reportážou bolo preukázané, že táto sa týkala incidentu, ku ktorému došlo dňa 23.8.2014, pri ktorom bol žalobca fyzicky napadnutý viacerými Rómami a utrpel závažné zranenia. Reportáž bola teda odvysielaná druhý deň po tomto incidente. Žalovaná sa v reportáži vyjadrovala ako príbuzná útočníkov a z jej vyjadrenia vyplynulo, že príčinou napadnutia žalobcu mala byť skutočnosť, že žalobca obťažoval jej maloletú len 13-ročnú vnučku.

Súd považuje z vykonaného dokazovania za nesporné, že vyjadrenia žalovanej o obťažovaní jej maloletej vnučky žalobcom, sú nepravdivé. Samotná žalovaná potvrdila nepravdivosť týchto vyjadrení. Na tom, že vyjadrenia o žalobcovi odvysielane v reportáži mala, podľa výpovede, žalovaná v tom čase považovať za pravdivé, súd neprihliadal. V prvom rade súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaná nepreukázala svoje tvrdenie o tom, že v reportáži povedala len to, čo jej predtým mala povedať jej vnučka, ktorú vychováva. Naopak vzhľadom na skutočnosti zistené z trestného spisu výpoveď žalovanej v tomto smere vyznieva veľmi nepravdepodobne a to poukazujúc na to, že uvedené nebolo v trestnom konaní uvádzané ani F. O., ktorý je otcom maloletej, o ktorú sa malo jednať. Okrem toho je zrejme, že žalovaná v reportáži uvádzala aj ďalšie nepravdivé skutočnosti a to, že to bola ona, ktorá mala udrieť žalobcu spolu s nevestou. Ani tieto skutočnosti v konaní preukázané neboli a nevyplývajú ani z oboznámeného trestného spisu. V konečnom dôsledku nepravdivosť tvrdení žalovanej týkajúce sa žalobcu je zrejmá aj z oboznámeného trestného spisu, z ktorého v žiadnom prípade nevyplýva, aby motívom predmetného incidentu bolo práve jeho správanie sa. Naopak z výpovede svedka V. J. - brata žalobcu je pravdepodobné, že žalovanou uvádzané vyjadrenie bolo dohodnuté, keďže obvineným z napadnutia žalobcu bol syn žalovanej. Súd tak mal za preukázaný prvý z uvedených predpokladov priznania nároku na ochranu osobnostných práv a to neoprávnený zásah, ktorým sú nepravdivé tvrdenia žalovanej o obťažovaní jej maloletej vnučky žalobcom.

Druhým predpokladom úspešnosti žaloby na ochranu osobnosti, ako už bolo uvedené, je skutočnosť, že zásah je objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. Žalovaná uviedla nepravdivé skutočnosti o žalobcovi v jednej z najsledovanejších televízii na Slovensku. Uverejnenie informácie v televízii o tom, že určitá osoba mala obťažovať maloleté dieťa, je informáciou spôsobilou zasiahnuť do práv na ochranu osobnosti a "pošpiniť" dobré meno a česť dotknutej osoby. Napriek tomu, že v reportáži nebolo uverejnené celé meno žalobcu súd má za to, že minimálne okruhu príbuzných a známych žalobcu, ale aj obyvateľom obce Rudnian a blízkeho okolia muselo byť zrejme, o kom sa žalovaná v reportáži vyjadrila, teda z reportáže bolo možné identifikovať žalobcu. Reportáž sa totiž týkala incidentu, ku ktorému došlo dva dni pred jej odvysielaním a v obci, ako aj okruhu príbuzných a známych žalobcu, muselo byť známe, že pri ňom došlo k fyzickému napadnutiu žalobcu zo strany Rómov, zvlášť keď v reportáži bolo povedané aj krstné meno žalobcu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd konštatuje, že nepravdivými vyjadreniami žalovanej v reportáži televízie JOJ, ktorá bola odvysielaná dňa 25.8.2014 v relácii „Krimi noviny" došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu.

V prípade neoprávneného zásahu do osobnostných práv majú dotknuté osoby nárok v zmysle § 13 Občianskeho zákonníka v prvom rade domáhať sa zdržania neoprávnených zásahov, ďalej odstránenia následkov neoprávneného zásahu a poskytnutia primeraného zadosťučinenia. Návrh na poskytnutie primeraného zadosťučinenia sleduje priznanie satisfakcie fyzickej osobe, ktorej osobnostné právo bolo porušené so zreteľom na to, že zásah zvyčajne nemožno odčiniť obnovením pôvodného stavu. Satisfakcia prichádza do úvahy v prvom rade v podobe morálnej, napr. ospravedlnenie. Nárok na priznanie finančnej satisfakcie - náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch prichádza do úvahy len vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca a ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti.

Žalobca sa podaným žalobným návrhom domáhal priznania len finančného zadosťučinenia. Keďže nepravdivé tvrdenia žalovaná uviedla v jednej z najsledovanejších televízii a relácii súd má za to, že morálna satisfakcia by bola nepostačujúca a žalobca má právo na priznanie nemajetkovej ujmy. Vyjadrenia žalovanej uverejnené v televízii by objektívne každý nachádzajúci sa na mieste žalobcu pociťovať ako závažnú ujmu, keďže bol žalovanou nepravdivo obvinený z obťažovania maloletého dieťaťa. Pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia sú stanovené dve kritériá, z ktorých musí súd vždy vychádzať - a to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za akých došlo k neoprávnenému zásahu. Súd tak opätovne prihliadol na to, že žalovaná uviedla nepravdivé tvrdenia o žalobcovi v televízii s vysokou sledovanosťou, pričom z reportáže bolo možné identifikovať žalobcu. Na druhej strane je treba však poukázať na skutočnosť, že žalobca nepreukázal, či následky zverejnenia tvrdení žalovanej doposiaľ pretrvávajú. Tvrdenia o tom, že doposiaľ je terčom posmeškov zo strany iných osôb, zo strany žalobcu preukázaná nebola. Pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy súd prihliadol aj na skutočnosť, že žalovaná sa počas konania viackrát ospravedlnila žalobcovi za svoje výroky. Súd preto priznal žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy a to vo výške 2 000,- Eur a v prevyšujúcej časti, čo do výšky žalobcom požadovanej sumy nemajetkovej ujmy, jeho návrh zamietol.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

O trovách konania rozhodol súd podľa citovaných ustanovení. Žalobca sa žalobným návrhom domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 10 000,- Eur, úspech mal v časti priznania sumy 2 000,- Eur. Podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 3 O.s.p. aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania. Toto ustanovenie predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok sporového konania. Súd podľa neho prizná účastníkovi konania plnú náhradu trov konania,

i keď mal vo veci len čiastočný úspech, v troch prípadoch: 1. ak účastníkov neúspech v pomere k úspechu v konaní bol nepatrný, 2. ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku a 3. ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu. V poslednom uvádzanom prípade sa úvaha súdu môže týkať len skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia (nie základu uplatneného nároku). Pre priznanie plnej náhrady trov konania v tomto prípade nie je podstatný rozsah čiastočného úspechu účastníka konania (v nepatrnej časti alebo prevažnej časti). V danej veci preto bola priznaná žalobcovi plná náhrada trov konania a to z priznanej sumy t.j. sumy 2 000,- Eur.

Trovy žalobcu pozostávajú zo súdneho poplatku z návrhu vo výške 366,- Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 534,57 Eur určených podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Hodnota jedného úkonu právnej služby bola určená podľa § 10 ods. 8 uvedenej vyhlášky vo výške 91,29 Eur. Trovy právneho zastúpenia boli priznané za tri úkony právnej služby, ktoré súd považoval za účelne vynaložené a to:
- prevzatie a príprava pojednávania dňa 14.1.2016 (§ 13a ods. 1 písm. a/),
- podanie žalobného návrhu dňa 1.2.2016 (§ 13a ods. 1 písm. c/),
- účasť na pojednávaní dňa 19.5.2016 (§ 13a ods. 1 písm. d/)
po 91,29 Eur, t.j. odmena spolu 273,87 Eur. Trovy ďalej pozostávajú z režijného paušálu režijného paušálu za tri úkony vo výške po 8,58 Eur, t.j. spolu režijný paušál 25,74 Eur.

Podľa § 15 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 trovy právneho zastúpenia pozostávajú aj z cestovného právneho zástupcu žalobcu za cestu na pojednávanie E. - N. J. I. a späť motorovým vozidlom. Cestovné predstavuje sumu 91,96 Eur pri počte kilometrov 300 (150 km krát 2), priemernej spotrebe 10,10 l na 100 km, cene za 1 l pohonných hmôt 1,223 Eur a základnej náhrade 0,183 Eur. Ďalej podľa § 17 ods. 1 uvedenej vyhlášky bola priznaná náhrada straty času za cestu na pojednávanie dňa 19.5.2016 vo výške 10 polhodín po 14,30 Eur t.j. náhrada straty času spolu 143,- Eur.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd povolil žalovanej vzhľadom na výšku priznanej istiny a trov konania a pomery žalovanej, tieto nahradiť v dlhšej než 3- dňovej lehote a to v lehote 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95Zb., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.